

чинъ, но духовно може да ражда. Всѣка душа може да ражда. Умътъ може да възприема идеитѣ, но той не може да ги ражда — душата ражда. Затова, именно, хората се мжчатъ, докато душата роди нѣкоя идея. Нѣкой казва: „Животътъ ми нѣма смисълъ.“ — Животътъ на човѣка нѣма смисълъ, докато още нищо не е родилъ, но щомъ душата му роди нѣщо, и животътъ се осмисля. Дѣ е тогава душата на човѣка?

„Богъ е Духъ“. Значи, задъ сегашния животъ, задъ всички промѣни, които ставатъ въ него, задъ злото и доброто въ свѣта седи разумното, великото, безграничното, първичното съзнание. Следователно, намѣришъ ли се прѣдъ противорѣчия, прѣдъ несполуки, прѣдъ смъртѣта въ живота, кажи: „Задъ противорѣчията седи разумния животъ; задъ несполукитѣ седятъ сполукитѣ; задъ смъртѣта седи безсмъртието. Щомъ поставите тази велика мисълъ въ душата си, веднага ще ви олекне. Сега нѣкои казватъ: „Дали дѣйствително съществува Божественъ свѣтъ?“ Най-малкото кол бание по този в ъ п р о с ъ е прѣкъсване на вашето радио съ Бога. Не е достатъчно човѣкъ да вѣрва само съ ума си, но цѣлото му същество трѣбва да е пропито отъ вѣра въ Бога и да каже: „Задъ всички явления въ свѣта седи Богъ, Божественото съзнание.“ Не схващайте Бога като нѣкаква форма, но знайте, че задъ безграничността седи едно Възвишено Съзнание, което въ всички случаи бди за васъ. Всѣкога може да опитате това съзнание. Порѣжешъ ржката или крака си, веднага почувствуващъ болка. Това съзнание иде при тебе и те пита: „Защо направи така? Защо разваляшъ това, което азъ направихъ?“ Ти започвашъ да роптаешъ, да обвинявашъ другитѣ хора около тебе. Не, кажи: „Господи, порѣзахъ се; какво да правя сега?“ — Не липай раната! Прѣвържи я и я остави на спокойствие! Инаистина, не се минава день, два или три, раната оздравява — това съзнание ти е помогнало. Обаче, ти казвашъ: „Раната прѣмина отъ само себе